

Arrest

nr. 301 494 van 14 februari 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAEREWYCK
Antwerpsesteenweg 165/2
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat P. VAEREWYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 24 september 2021 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 10 maart 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 9 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Qalai Saman gelegen in het district Qarabagh van de provincie Kabul. U verklaart Pashtoen te zijn van etnische origine en hangt het soennitische geloof aan. U ging naar school tot de zesde klas. Daarnaast deed u pleisterwerken als beroep. Uw broer H. werkte voor de verkiezingscommissie in Charikar voor ongeveer vier à vijf jaar. De zonen van de oom langs moederszijde van uw moeder waren allemaal werkzaam bij het leger. Uw vader zou drie à drieënhalf jaar geleden overleden zijn aan een natuurlijke dood.

U had gedurende zes jaar een relatie met een meisje genaamd R.. Ze was de dochter van de schoonbroer van uw tante en woonde in hetzelfde huis als uw tante in het dorp Qalai Musa. Jullie kenden elkaar al van kleins af aan daar jullie familie bij hen op bezoek ging. Op een dag begonnen jullie, toen jullie ouder waren geworden, in het geheim met elkaar af te spreken via de gsm en startten jullie een relatie. Jullie spraken vaak 's nachts af in het huis van jullie tante en soms ook op andere locaties zoals huwelijksfeesten. Uw tante en uw familie waren op de hoogte van jullie relatie en keurden dit goed.

Ongeveer twee à tweeëneenhalf jaar vóór het incident waarbij uw vriendin gedood werd, werd ze onder dwang verloofd met I., die lid was van de taliban. Na haar verloving zetten jullie jullie relatie in het geheim verder. U begon dreigbrieven van de familie van I. te ontvangen waarin ze u verdachten van overspel en ze u vroegen zich naar hen te begeven. Op een dag werd R. naar het ziekenhuis gebracht en kwamen ze erachter dat ze zwanger was. Vervolgens werd ze naar huis gebracht en bij aankomst thuis door haar verloofde I. doodgeschoten omdat ze overspel met u had gepleegd. Uw tante belde u om u het nieuws te vertellen en zei u om onmiddellijk te vertrekken want ze zouden ook achter u aan komen. Diezelfde nacht nog bent u vertrokken naar Kabul stad.

Daarnaast werd u beschuldigd van spionage voor de overheid door de familie van I. die allen bij de taliban zaten. De broer van I. werd gedood door de overheid en ze verdachten u ervan hem bespioneerd te hebben. U zou vaak naar het huis van uw tante gegaan zijn om informatie over hem aan uw broer H. door te geven en uw broer zou dit dan aan de overheid overgemaakt hebben.

U vertrok samen met uw broer H. in het jaar 1397 (omgezet naar de Westerse kalender 2018 of 2019) uit Afghanistan. Jullie reisden samen via Pakistan naar Iran waar jullie van elkaar gescheiden raakten. U ging alleen verder naar Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk tot België. U kwam aan in België op 23 september 2021 waarna u hier op 24 september 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Een aantal maanden na de machtsovername werd uw jongere broer M. vermoord door de familie van I.. Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de familie van I..

Ter staving van uw verzoek legt u twee documenten over het werk van uw broer H. en twee dreigbrieven van de taliban neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming in het Klein Kasteeltje maakte u weliswaar gewag van geheugenverlies, maar gaf u zelf aan dat medische zorgen niet noodzakelijk waren. Uit de genoteerde gegevens bleek ook niet dat u niet in staat zou geweest zijn te antwoorden op de gestelde vragen, maar gaf u gangbare antwoorden. U gaf een redelijk uitgebreide beschrijving van uw reistraject met dateringen. U wist zelf een welbepaalde geboortedatum op te geven, met name 13/03/1383 (Fiche Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, dd. 24/09/2021). Ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) voert u geheugenverlies aan. Er werd u gevraagd of u hiervoor een behandeling ondergaat of enige medicatie neemt, waarop u antwoordt dat u een afspraak had voor na dat interview bij de DVZ, hetgeen op 10 maart 2022 plaats vond (Verklaring DVZ, punt 28). Ook uit uw verklaringen bij die DVZ kan niet opgemaakt worden dat u echt problemen zou kennen met uw geheugen gezien u er normale antwoorden gaf op de gestelde vragen. U wist enkel niet waar uw ouders geboren zouden zijn, wat de naam van de smokkelaar was en hoeveel de reis in totaal gekost heeft (Verklaring DVZ, punt 13A en 31). U heeft ook geen attest neergelegd dat dit beweerde geheugenverlies enigszins zou staven en dus blijft het ook bij een blote bewering.

Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt dat u het kon gesprek, begreep u de gestelde vragen en kon u hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Er blijkt nergens uit dat u niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van uw beschermingsverzoek op een dienstige en volwaardige wijze toe te lichten. Gezien u er niet in slaagde uw asielmotieven aannemelijk te maken, komt uw beweerdde geheugenverlies over alsof u dit preventief voorwendt ter verschoning van uw gebrek aan kennis omtrent bepaalde zaken.

Zo merkt het CGVS al op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw bewering dat u minderjarig was bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. Het CGVS stelt immers vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerdde leeftijd. U verklaarde ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij uw inschrijving in 2021 geboren te zijn op [...]03/1383, hetgeen omgezet juni 2004 is (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming). Op basis van een medische test uitgevoerd op 21 oktober 2021 door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) werd echter vastgesteld dat u een leeftijd heeft van zeker ouder dan achttien jaar met een minimumleeftijd van drieëntwintig jaar. Waarschijnlijk zou deze leeftijd zelfs nog hoger liggen. Uw geboortedatum werd met andere woorden bepaald op 1 januari 1998. Rekening houdende met deze geboortedatum van 1 januari 1998 wil dit zeggen dat u ook minstens achttien jaar oud was op het moment van uw aankomst in België op 23 september 2021 en bijgevolg niet langer minderjarig was.

Gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud van 10 maart 2023 bij het CGVS hoe oud u bent, stelt u plots niet uw exacte geboortedatum te kennen. Gevraagd naar uw leeftijd bij benadering, poneert u boven de twintig jaar te zijn maar opnieuw dit niet exact te weten. U zou zich baseren op hoe u eruit ziet of hoe u het zelf ervaart. Geconfronteerd met het leeftijdsonderzoek dat hier werd uitgevoerd en waarbij u een oudere leeftijd bleek te hebben dan degene die u zelf opgaf, verklaart u deze leeftijd te aanvaarden. U zou de leeftijd die u zelf eerder opgaf reeds vergeten zijn maar wel uw geboortedatum volgens de Afghaanse kalender kennen, u zou namelijk geboren zijn in de derde maand van het jaar 1383, omgezet naar de Westerse kalender is dat mei of juni 2004 (CGVS, p. 5). Uw taskara heeft u niet in uw bezit daar deze, samen met dreigbrieven, door de Griekse politie verbrand zouden zijn in Griekenland. Een kopie of foto van uw taskara heeft u bovendien niet. Ter bevestiging gevraagd of u dan nog andere documenten heeft, herhaalt u geen taskara meer te hebben maar wel nog dreigbrieven en documenten van uw broer H. bij te hebben (CGVS, p. 5-6). Bij DVZ verklaarde u evenwel dat uw originele taskara nog in Afghanistan lag en de kopie van uw taskara en van de taskara en paspoort van uw vader in Griekenland werden verwoest. U voegde hier nog aan toe dat u kon vragen uw taskara nog te laten doorsturen (Verklaring DVZ, punt 25). Tot op heden werd uw taskara echter niet ontvangen. Dat uw geboortjaar op basis van de leeftijdstest aangepast werd van 3 juni 2004 naar 1 januari 1998, een verschil van nota bene meer dan zes jaar, is wel een heel negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Daar u niet langer als minderjarige kan worden beschouwd op het moment van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Bijgevolg oordeelt het CGVS dat er in uw hoofde geen steunmaatregelen verleend dienen te worden. Voor het overige heeft u géén elementen kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, noch heeft het Commissariaat-generaal dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Verder blijkt uit de gegevens in uw administratief dossier dat u eerder in zowel Bulgarije als Oostenrijk, op respectievelijk 1 juli 2021 en 6 september 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (EURODAC Search Result). Evenwel gevraagd of u eerder in een ander land asiel aanvroeg, stelt u van niet. Er zouden enkel ergens vingerafdrukken zijn afgenomen (CGVS, p. 30). Ook bij DVZ gaf u te kennen eerder geen verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend in een ander land en enkel gedwongen vingerafdrukken te hebben afgestaan (Verklaring DVZ, punt 22). U heeft met andere woorden verschillende andere EU-landen doorkruist maar wilde graag naar België komen (Verklaring DVZ, punt 27). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Dat u zich aan de procedure onttrokken heeft in Bulgarije en Oostenrijk en helemaal doorgereisd bent tot in België, is een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U bent er immers niet in geslaagd het Commissariaat-generaal te overtuigen van uw problemen met de familie van de verloofde van uw vriendin, die lid waren van de taliban. Uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan zijn hoegenaamd niet overtuigend.

Vooreerst dient aangestipt te worden dat u het CGVS niet hebt kunnen overtuigen van de door u voorgehouden relatie met R.. Zo repte u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming vreemd genoeg met geen woord over deze geheime relatie die u had en de problemen die eruit voortvloeiden waardoor u het land moest ontvluchten. U sprak daar enkel over problemen met de taliban, die u ervan beschuldigden spion te zijn en u wilden doden (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, dd. 24/09/2021). Deze omissie ondermijnt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relatie en de problemen die eruit zouden zijn voortgevloeid al in aanzienlijke mate.

Verder komt u niet verder dan een wat onbestemde beschrijving over R. wanneer u de kans wordt geboden om over haar te vertellen waardoor de geloofwaardigheid van jullie voorgehouden relatie zwaar op de helling komt te staan. Gevraagd wat u zo leuk vond aan haar en voorbeelden te geven, antwoordt u kort dat u volledig van haar hield. Verder aangemoedigd voorbeelden te geven van wat u dan zo leuk vond aan haar, haalt u de schoonheid van haar ogen en haar gezicht aan. Opnieuw de kans geboden om nog iets meer over haar te vertellen, ontwijkt u de vraag met de uitlating dat u van alles aan haar hield en meer van haar hield dan van uzelf. Ook over haar persoonlijkheid weet u niets meer te vertellen. Gevraagd wat u zo leuk vond aan haar karakter, tracht u de vraag van de hand te doen met het antwoord dat met haar karakter niets mis was. Verder verzocht haar persoonlijkheid eens te beschrijven, komt u niet verder dan dat haar karakter was zoals u het wilde hetgeen bezwaarlijk een antwoord op de vraag genoemd kan worden. Over hobby's en vrije tijd kan u geen informatie geven. U haalt aan dat als ze tijd had, ze u uitnodigde en als u een cadeau voor haar had, ze dit met liefde en geluk accepteerde. Gevraagd wat ze nog meer deed in haar vrije tijd als ze niet bij u was, stelt u zich defensief op dat niet altijd bij haar was en dus niet weet wat ze allemaal deed. Pas wanneer gevraagd wordt of u nooit gevraagd heeft was haar interesses waren en of ze dat nooit verteld heeft, weet u te vertellen dat ze zich zou bezig gehouden hebben met het huishouden, koken, het huis schoonmaken en het zorgen voor de dieren. Op de vraag of ze vriendinnen had waarmee ze afsprak, snijdt u de vraag botweg af dat ze geen vriendinnen zou gehad hebben (CGVS, p. 25). Dat u de cadeaus die u opsomt aan haar kon schenken zoals schoenen, kledij, armbanden, sjaal, oorkingen doet de wenkbrauwen fronsen. Maar helemaal eigenaardig is uw bewering dat ze die kon dragen. U tracht dit uit te leggen met de stelling dat zij zei dat het door haar broer of vader gekocht was. Maar u vergeet aan te geven hoe ze dit aan haar vader dan zou moeten uitleggen die niet op de hoogte was van jullie relatie of waarom haar broer dit zou willen toedekken (CGVS, p. 25). Ook over de gesprekken die jullie voerden, blijft u vaag. Tijdens jullie conversaties in persoon spraken jullie over jullie eigen leven en dat jullie tot aan jullie dood bij elkaar zouden blijven. Jullie zouden over toekomstplannen gesproken hebben maar gevraagd naar deze toekomstplannen, voert u enkel aan dat jullie samen zouden zijn en dat ze haar gedwongen huwelijk niet leuk vond en ze van u hield (CGVS, p. 22-23). Uit al uw al te beperkte antwoorden komt duidelijk naar voren dat u heel weinig concrete informatie over haar leven kan schetsen. Gezien u gedurende zes jaar een relatie met haar had en jullie veel met elkaar afspraken, kan deze kennis wel degelijk van u verwacht worden (CGVS, p. 20-21).

De wijze waarop jullie relatie tot stand zou gekomen zijn, is simpelweg onaannemelijk. Ofschoon jullie aangetrouwde familie van elkaar zouden geweest zijn en jij daar regelmatig op bezoek ging, soms om de twee dagen en soms om de week, kan u niet zeggen of haar broers en zussen gehuwd zijn (CGVS, p. 17-18-21). Op de vraag hoe jullie precies voor de eerste keer in het geheim met elkaar konden afspreken, haalt u vaagweg aan dat het moment dat jullie ouder werden, dit heimelijk deden, maar wanneer precies weet u niet. Wanneer u de kans krijgt om verder uit te weiden over dit eerste geheime afspraakje, blijft u opnieuw op de vlakte en poneert u dat u veel ontmoetingen met haar had en heel vaak naar daar ging totdat de mensen het te weten waren gekomen. Nogmaals gevraagd wanneer dan de eerste keer was dat jullie in het geheim afspraken, stelt u dit niet te weten. U weet enkel te zeggen dat ze u belde met de boodschap om te komen maar voor de rest zich niets te herinneren. U denkt dat jullie eerste geheime ontmoeting 's nachts in de keuken bij uw tante plaatsvond, maar ook dit weet u niet zeker (CGVS, p. 18-19). Verder tijdens het persoonlijk onderhoud wanneer u nogmaals aangemoedigd wordt om te vertellen hoe jullie in het geheim zijn beginnen afspreken, komt u opnieuw niet verder dan dat dit "vanzelf" gebeurde en dat u daarvoor geen voorbereiding trof. U heeft voorts geen informatie over hoe jullie beslist hebben om ineens in het geheim te gaan afspreken en u zou dit allemaal vergeten zijn (CGVS, p. 20). U was er zich nochtans zelf zeer goed bewust van dat het een probleem is als een meisje en een jongen samen gezien worden als ze ouder zijn (CGVS, p. 19).

Dat u zo weinig kan vertellen over de totstandkoming van jullie relatie, terwijl jullie elkaar al van kinds af aan zouden kennen en ongeveer zes jaar lang een relatie zouden gehad hebben, is niet acceptabel en ondergraaft uw zogenaamde relatie.

Tevens maken uw verklaringen over jullie geheime afspraken geenszins een doorleefde indruk. Jullie zouden altijd telefonisch hebben afgesproken. Meestal zouden jullie in het geheim afgesproken hebben in het huis van jullie tante maar ook op andere plaatsen, zoals bijvoorbeeld tijdens huwelijksfeesten spraken jullie af. Zij zou dan naar u gebeld hebben waarna u goed zou rondgekeken hebben opdat niemand u zag en naar haar toe zijn gegaan. Gevraagd of het niet gevaarlijk was dat jullie op zo een plaatsen afspraken met elkaar, komt u aanzetten met de geveugelde woorden dat je dit in de liefde niet weet. Ook op de vraag naar wat de gevolgen waren als jullie afspraken uit zouden komen, legt u algemene verklaringen af. U stelt dat er gebeurd is wat u niet wilde dat er zou gebeuren, namelijk dat u moest vluchten en zij vermoord werd. Gevraagd waarom jullie dan afspraken als jullie wisten dat dit de gevolgen konden zijn, werpt u op dat je alles kan verlaten behalve de liefde. Dat u, zich bewust van wat de mogelijke gevolgen konden zijn voor haar maar ook voor u, de relatie met R. überhaupt begon en sterker nog: zelfs voortzette na haar verloving, getuigt van weinig voorzichtigheid in uw en haar hoofde. U verklaart verder dat jullie tijdens jullie afspraken, die een uur tot twee uur konden duren, alles deden wat geliefden met elkaar deden, en doelt hierbij op kussen, knuffelen en seks. Gevraagd of jullie vanaf het begin dat jullie afspraken reeds geslachtsgemeenschap met elkaar hadden, bevestigt u van wel. U stelt dit misschien ook al daarvoor te hebben gedaan maar kan dit niet met zekerheid zeggen. Opnieuw gevraagd of het niet gevaarlijk was voor haar om deze zaken met u te doen terwijl ze beloofd was aan iemand anders, poneert u dat zij en u dit wilden en dat jullie met elkaar gingen (CGVS, p. 24-25). Uw afwezigheid van ongerustheid en het gemak waarmee u een verboden relatie zou gehad hebben, komen niet plausibel over.

Daarenboven verklaart u dat uw tante over jullie geheime relatie afwist vanaf het begin (CVGS, p. 20). Ze zou hierover niets gezegd hebben en aan uw kant gestaan hebben. Ook uw gezin zou op de hoogte geweest zijn over jullie relatie en u gesteund hebben (CGVS, p. 21). Zelfs nadat R. gedwongen verloofd was met I., wiens hele familie bij de taliban zou zitten, zouden uw tante en uw moeder op hoogte geweest zijn dat jullie verder in het geheim afspraken en de keuze aan u gelaten hebben. Gevraagd of ze dan niets ervan gezegd hebben daar het toch grote gevolgen zou kunnen hebben als jullie relatie bekend raakte, stelt u hen van in het begin gezegd te hebben dat u uw liefde niet kon verlaten tot de dag van uw dood (CGVS, p. 23-24). Het is echter weinig aannemelijk dat uw tante en moeder u onvoorwaardelijk steunden in jullie geheime relatie en ze zich geen enkele bedenking leken te maken met betrekking tot de risico's voor u en R. wanneer jullie relatie aan het licht zou komen. Temeer één van de broers van I. een commandant binnen de taliban zou geweest zijn (CGVS, p. 24). Bovendien claimde u dat een andere broer van I., Q. genaamd die ook bij de taliban zat, niet ver van het huis van uw tante woonde. Dat uw tante dan helemaal niets zou zeggen over uw geheime relatie of u zou wijzen op de risico's die jullie relatie met zich meebracht, kan niet overtuigen (CGVS, p. 30). Dat u voorts voornamelijk afsprak in het huis van uw tante in het dorp Qalai Musa is opmerkelijk. U claimde namelijk dat de taliban daar vaak vochten en dat dit ook het dorp was waar de familie van I., die allen lid waren van de taliban, woonde (CGVS, p. 10-11). Het is algemeen geweten dat de taliban zeer conservatief zijn en dat eer voor Pashtoenen van zeer groot belang is. Dat u dan zo impulsief handelde kan, gelet op de Afghaanse context, niet overtuigen.

Ook dient opgemerkt te worden dat u bij DVZ uitdrukkelijk verkondigde dat de familie van R., zijnde de neven en ooms, allen deel uitmaakten van de taliban, terwijl u bij het CGVS niet zeker lijkt te zijn of I. familie van R. was of niet (Vragenlijst, punt 5; CGVS, p. 23). Nochtans duidt u bij DVZ de familie van R. aan als uw vervolgers, daar waar u bij het CGVS ineens met een verloofde van uw vriendin op de proppen komt die u zou bedreigen (CGVS, p. 16). Het is wel straf dat u de juiste actor van vervolging niet benoemt bij de DVZ en een wezenlijk onderdeel van uw relaas weglaat: met name het gegeven dat uw vriendin verloofd was, dat hij haar vermoord hebben omwille van jullie ongeoorloofde relatie en dat zijn familie nu de uwe vervolgt. Dat is niet hetzelfde.

Daarnaast kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u beschuldigd werd van spionage door de familie van I.. Deze familie van I., die allen bij de taliban zouden zitten, zou volgens u gedacht hebben dat u vaak naar het huis van uw tante ging om zijn broer Q. te bespioneren en informatie over hem via uw broer H. aan de overheid door te geven. Vervolgens zou Q. door uw toedoen door de overheid zijn gedood. Wanneer hij vermoord werd en waarom precies hij en niet zijn broer M.Y. die commandant was van de taliban, kan u evenwel niet zeggen. Op de vraag waarom voorts u zou beschuldigd worden van spionage terwijl u niet voor de overheid werkzaam was, stelt u dat ze zeiden dat u daar heel vaak kwam en niemand anders de situatie in hun huizen zou durven doorgeven (CGVS, p. 29-30). Dat valt wat mager uit als uitleg.

Tot slot claimt u dat uw broer H. samen met u vertrokken zou zijn uit Afghanistan, maar bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming beweerde u evenwel dat hij zich nog in het dorp Qalai Saman bevond (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling dd. 24/09/2021). Deze broer zou ook vaak bedreigd geweest zijn door de taliban en problemen hebben ervaren met hen omwille van zijn werk voor de verkiezingscommissie en daarom met u mee vertrokken zijn (CGVS, p. 29). Over het werk van broer bij de verkiezingscommissie kan u echter zo goed als geen informatie geven. Wat zijn taken waren binnen de commissie kan u niet zeggen (CGVS, p. 14). De twee documenten omvatten verder slechts een tewerkstellingsperiode van 1 augustus 2014 tot 31 augustus 2014 en 1 januari 2015 tot 31 maart 2015. Documenten die wijzen op een tewerkstelling van na deze periode werden niet bezorgd. U legt niet eens documenten neer die uw eigen identiteit staven. Dat deze twee documenten dan aan een broer zouden toebehoren, is dan ook geenszins bewezen. Bovendien ontkent u nadrukkelijk dat deze broer gehuwd zou zijn (CGVS, p. 15). De burgerlijke staat van de persoon op de werkcontracten is nochtans "gehuwd". Dat kan dan ook bezwaarlijk uw broer zijn. Nog verklaart u bij het CGVS dat uw andere broer M. enkele maanden na de machtsovername ook vermoord werd door de taliban (CGVS, p. 12). Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielmotieven, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de zogenaamde vervolgingsfeiten op uw broer M..

Het geheel van bovenstaande elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Bijgevolg kan in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Over de twee documenten inzake het werk van uw broer H. kan u geen bijkomende informatie geven, enkel dat dit stukken van zijn werk waren. U zou de documenten ook niet kunnen lezen gezien uw scholing niet zo hoog is (CGVS, p. 15). Zoals supra aangegeven, is er een belangrijk element in de brieven waardoor niet aangenomen kan worden dat die documenten over uw broer gaan. Met betrekking tot de twee dreigbrieven die uw moeder u verstuurde per post, kan u tevens weinig informatie geven. Tot drie maal toe gevraagd wanneer deze brieven aan u werden gezonden, geeft u vaagweg aan dat deze maanden voor uw vertrek zouden zijn verstuurd. U denkt dat de korte dreigbrief eerst werd verzonden en dan de andere brief. Hoeveel tijd later de andere brief werd verzonden, moet u het antwoord opnieuw schuldig blijven, dit kan iets in maanden zijn maar exact weet u niet (CGVS, p. 27-28). Ook kent u het aantal dreigbrieven dat u in totaal zou ontvangen hebben van de taliban niet. U zou al brieven meegenomen hebben bij uw vertrek uit Afghanistan maar deze zouden in Griekenland zijn afgenomen. Hoeveel brieven er zijn afgenomen in Griekenland kan u evenmin exact zeggen. U denkt drie brieven maar bent het vergeten (CGVS, p. 5-6). De korte dreigbrief is ongedateerd en niet aan iemand gericht. De langere brief is eveneens ongedateerd. Op de vraag waarom u niet alle brieven had meegenomen bij uw vertrek uit het land, beweerde u ze kwijt geweest te zijn (CGVS, p. 28). Dat uw moeder deze twee exemplaren dan plots alsnog wist op te vissen, is nogal bedenkelijk. De authenticiteit van deze brieven valt niet na te gaan en biedt gezien uw onaannemelijke verklaringen onvoldoende garanties daartoe. Er dient immers opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

U legt verder geen enkel document neer ter staving van uw identiteit of vluchtmotieven maar beroept zich enkel op uw verklaringen die, zoals supra uiteengezet, niet overtuigend zijn. Het bewijs van identiteit is overigens een essentieel element in iedere procedure en de verzoeker om internationale bescherming moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken kunnen voorleggen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een

fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen.

Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban.

Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u echter geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen.

Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

U beweert zelf op zeventienjarige leeftijd Afghanistan verlaten te hebben, maar gezien de twijfels omtrent uw leeftijd was dit allicht op hogere leeftijd. Ook heeft u geen enkel bewijs inzake uw reisweg, zodat het niet zeker is wanneer u precies het land verlaten heeft. Dat u effectief negen maanden onderweg geweest zou zijn, blijft een blote bewering (CGVS, p. 6). Hieruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien bent u naar school geweest in Afghanistan (CGVS, p. 7), en verklaart u nog in contact te staan met uw familie die nog in Afghanistan verblijven en aldus beschikt u er nog over een netwerk (CGVS, p. 13). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de

toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Dit wordt door de verzoeker ook niet betwist.

2.3. Verzoekschrift en stukken

2.3.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

- “- Artikelen 3, 6 en 13 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden*
- Artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie,*
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de administratieve beslissingen*
- Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en het verwijderen van de vreemdelingen.*
- Beginsel van behoorlijk bestuur, waaronder, het rechtsmatige vertrouwensbeginsel, het beginsel van redelijkheid en het beginsel van zorgvuldigheid*
- De rechten van verdediging.*
- Het recht op eerbieding van privé-leven.”*

In een eerste middelonderdeel betoogt verzoeker dat de bestreden beslissing nietig is omdat het bericht tot kennisgeving niet vermeldt wie de kennisgeving heeft gedaan. Er blijkt ook niet dat degene die de kennisgeving heeft gedaan degene is die de bestreden beslissing heeft genomen.

De Raad wijst erop dat het formulier van kennisgeving van de bestreden beslissing ondertekend werd "Voor de commissaris-generaal, de gemachtigd ambtenaar, [P.]". De bestreden beslissing zelf werd ondertekend "bij delegatie" door de adjunct-commissaris, C.H..

Verzoeker betwist niet dat de bestreden beslissing werd genomen door een daartoe bevoegd persoon. Een gebrek in de kennisgeving heeft geen invloed op het rechtmatige karakter van de genomen beslissing zelf. Een dergelijk gebrek kan dan ook niet leiden tot de vernietiging van de bestreden akte (RvS 23 februari 2005, nr. 141.068). Een eventueel gebrek in de kennisgeving heeft enkel tot gevolg dat de beroepstermijn gestuit wordt. Er moet verder worden benadrukt dat het aangevoerde gebrek in de kennisgeving verzoeker niet heeft verhinderd om tijdig een procedure in te leiden bij de Raad zodat ook niet kan ingezien worden welk belang verzoeker heeft bij dit onderdeel van het middel. Verzoeker toont niet aan dat de wijze waarop de kennisgeving van de bestreden beslissing zou zijn geschied hem enig nadeel zou hebben berokkend.

2.3.2. Met betrekking tot de beoordeling van de vluchtelingenstatus voert de verzoeker in het middel verder aan:

"3°

De vluchtelingenstatus

1)

De motivering om het vluchtelingenstatus aan verzoeker te weigeren zijn terug te brengen tot de bewering dat de geloofwaardigheid van verzoeker zou aangetast zijn.

2)

Ten onrechte wordt de leeftijdsproblematiek aangehaald om de algemene geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken.

Er wordt (eens te meer) aan voorbij gegaan dat in het thuisland van verzoeker, er geen systematische registers bestaan waarin alle geboorten en geboortedata worden bijgehouden..

Zo is men, verzoeker inbegrepen, overgeleverd aan wat de omgeving zegt en verklaart nopens de mogelijke datum van geboorte.

Naast het ontegensprekelijk geheugenverlies in hoofde van verzoeker, is/was verzoeker de mening toegedaan (op basis van aan hem door zijn omgeving gemelde gegevens) dat hij bij zijn asielvraag minderjarig was.

Als op basis van (overigens ook betwistbare) onderzoeken een andere leeftijd wordt ingeschat, tast dit uiteraard niet de geloofwaardigheid van verzoeker aan.

Zelfs de bewust medische onderzoeken vertonen incoherentie tussen de zekerheid van de arts over de meerderjarigheid en de foutenmarges die uit de tests blijken. Er is bijgevolg (nog steeds) een onzekerheid over de juiste leeftijd.

In elk geval kan de leeftijdsbepaling niet gebruikt/misbruikt worden om een weigeringsbeslissing op te baseren. Er kan, noch mag als uitgangspunt worden gesteld dat de 'algemene geloofwaardigheid' hierdoor wordt aangetast.

3)

Ten onrechte wordt voorgehouden dat het gedrag van verzoeker 'onverenigbaar' zou zijn met de dringende nood aan internationale bescherming.

Het feit dat verzoeker is doorgereisd naar België vindt zijn oorsprong in het totaal gebrek aan opvang met erkenning van de rechten van verzoeker in Bulgarije en Oostenrijk.

Men pakte verzoeker op en onder dreiging van een terugsturen werden vingerafdrukken genomen. Verzoeker had de bedoeling door te reizen, te meer daar zijn rechten als asielzoeker werden miskend.

4)

Ten onrechte wordt de relatie van verzoeker betwijfelt.

Verzoeker kende R. reeds van toen zij zeer klein waren. Hun relatie ging in de loop van de jaren en het ouder worden, verder dan een loutere vriendschapsband.

De wijze waarop het verder onderzoek gebeurde, maakt een duidelijke schending uit van het recht op privé-leven van verzoeker.

Bovendien wordt er een globaal en algemeen onderzoek uitgevoerd naar totaal voor de relatie van verzoeker irrelevante en niet ter zake dienende gegevens. Blijkbaar met de uitsluitende bedoeling deze 'feitelijkheden' te kunnen mis-/gebruiken om de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken.

Het wordt zelfs al te gortig als er persoonlijke beoordeling van de beslissend ambtenaar wordt gegeven over de relatie van verzoeker en zijn vriendin.

Er wordt op geen enkele manier considerans gehouden met de traumatische ervaring die het verloop van de relatie uiteindelijk kende (de dood van/moord op de vriendin).

Het blijkt eens te meer dat in de bestreden beslissing er alles aan wordt gedaan om de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken, terwijl er volledig voorbij wordt gegaan aan de traumatische ervaring die verzoeker is overkomen.

Het is duidelijk dat door het uiteenrafelen van de gebeurtenissen er een totaal verkeerd beeld wordt geschapen, waarbij beweerde tegenstrijdigheden geen tegenstrijdigheden zijn en waarbij beweerde zaken als feiten worden voorgesteld eerder toevalligheden zijn waar verzoeker niets mee te maken heeft.

5)

Ten onrechte wordt er geen geloof gehecht aan het feit dat derden dachten dat verzoeker spioneerde.

Vermits het hier gaat om een door derden veronderstelde spionage, kan verzoeker (die niet spioneerde) hiervan uiteraard geen documenten of stukken voorbrengen.

Het is juist uit vrees voor deze onterechte beschuldigingen (en de mogelijke gewelddadige gevolgen) dat verzoeker genoodzaakt werd te vluchten.

Er wordt daarbij volledig voorbijgegaan aan de door verzoeker weergegeven en ervaren angstpsychose en aan de feiten zoals die door, bij en ten opzicht van verzoeker werden ondervonden.

6)

Ten onrechte wordt de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgelegde stukken betwijfeld. Het lijkt er blijkbaar bijna op dat er wordt voorgehouden dat verzoeker in het hoofd van de Taliban kon kijken en kon weten wat zij effectief van plan waren.

7)

Tevens wordt totaal geen aandacht gegeven aan de ongeletterdheid van verzoeker, zijn geheugenverlies en zijn lage scholingsgraad en intelligentie.

Ook deze elementen spelen wel degelijk een rol voor de beoordeling van de asielvraag van verzoeker.

8)

Gegronde vrees

Alle door verzoeker aangehaalde problemen zijn wel degelijk van die aard dat zij op een vol- en afdoende wijze dat verzoeker aan alle criteria voldoet om als vluchteling te worden erkend. Verzoeker heeft uit vrees voor zijn leven zijn thuisland ontvlucht. De bedreiging te worden onderworpen aan een onmenselijke, vernederende behandeling en bestraffing en foltering is en blijft in hoofde van verzoeker nog steeds aanwezig en inherent feit.

Al te lichtvaardig wordt in de bestreden beslissing spoorslags aangenomen dat het land van herkomst voor verzoeker als een veilig land moet worden beschouwd.

Er wordt in de bestreden beslissing volledig voorbij gegaan aan de ernstige bedreigingen, dreigementen en aanduidingen van mogelijke vervolgingen met voor verzoeker levensbedreigende situaties.

Uit het dossier blijken de feitelijke omstandigheden en de daaruit de vol- en afdoende vrees van verzoeker voor zijn leven.

Eén en ander leidt er eveneens reeds toe dat verzoeker ook mentale problemen ondervindt in acht genomen zijn benarde en onzekere situatie en de dagelijkse angst om te worden terug gestuurd.”

Ten slotte betoogt de verzoeker met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus:

“4° De subsidiaire beschermingsstatus

Al te simplistisch wordt het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd. In de beslissing wordt in een ellenlange uiteenzetting voorgehouden hoe veilig het herkomstland van verzoeker wel zou zijn.

De analyse met betrekking tot de nood aan subsidiaire bescherming in de EUAA Country Guidance van april 2022, zeer relevant gezien het standpunt van UNHCR, is gebaseerd op hoofdstuk 3 van de EUAA Country Focus van januari 2022. Dit hoofdstuk bevat voornamelijk informatie van september en oktober 2021, uitzonderlijk wordt er verwezen naar informatie van (begin) november 2021.⁵⁷ De conclusie van het Europees Asielagentschap dat op het moment van schrijven van de EUAA Country Guidance het niveau van willekeurig geweld significant lager is bevonden dan voor de machtsovername van de Taliban, is dan ook op oudere landeninformatie gebaseerd dan men op een eerste oogopslag zou denken (gebrekkige transparantie). Gezien de fragiele en onvoorspelbare situatie in Afghanistan is het gebruik van actuele informatie des te belangrijker. Om deze reden kan er niet te veel gewicht worden toegekend aan de conclusie dat het niveau van willekeurig geweld significant lager is geworden. Belangrijker is het om de nuancering in aanmerking te nemen die het Europees Asielagentschap zelf aanbrengt, Nevertheless, the future risk of indiscriminate violence in any part of the country, should always be based on the most recent information concerning the dynamics in the particular area as well as the country as a whole. Limitations with regard to reliable reporting from the country should also be taken into account. (EUAA Country guidance, p. 130). Het advies van UNHCR in de Guidance note van februari 2022 heeft een significante bewijswaarde. Het advies van UNHCR om alle beslissingen in Afgaanse dossiers op te schorten zou zwaarder moeten wegen dan de richtlijnen van het Europees Asielagentschap die werden gepubliceerd in de Country Guidance van april 2022 nu deze richtlijnen op beperkte en inmiddels

verouderde informatie zijn gebaseerd. Daarnaast is er sprake van een zekere vooringenomenheid bij de EU lidstaten bij het ontwikkelen van de richtlijnen. Er moet dus zorgvuldig rekening worden gehouden met het feit dat de EUAA Country Guidance maar met weinig zekerheid conclusies trekt over het toekomstige risico op een gegronde vrees en/of reëel risico op ernstige schade en in essentie hetzelfde aangeeft als UNHCR.

“Conclusie

Beleidsrichtlijnen, zoals de UNHCR Eligibility Guidelines of de Country Guidance van het Europees Asielagentschap, bevatten een beoordeling van de beschikbare landeninformatie over de veiligheids- en mensenrechtensituatie in een land van herkomst in het licht van de criteria voor het verkrijgen van het vluchtelingenstatuut of subsidiaire bescherming.

Beleidsrichtlijnen identificeren specifieke profielen van mensen die mogelijk een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben of een reëel risico op ernstige schade kunnen lopen. Daarnaast worden er een aantal factoren benoemt die relevant zijn voor de beoordeling van een individueel VIB.

Bij het inbrengen van deze beleidsrichtlijnen in een individueel dossier moet er goed worden gelet op wat de richtlijnen precies zeggen over het niveau van een risico (welke behandeling, de ernst en zekerheid van het risico) en in het licht van welk bewijs/landeninformatie het risico is beoordeeld. Het volstaat niet om enkel naar de richtlijnen te verwijzen. Om in casu aan te tonen dat een verzoeker om internationale bescherming tot een bepaald profiel behoort én effectief een risico zal lopen bij terugkeer naar het land van herkomst, zal er ook moeten worden verwezen naar de relevante landeninformatie die ten grondslag ligt aan een beleidsrichtlijn en indien nodig of mogelijk naar andere (meer recente) landeninformatie. Er moet een concrete link worden gemaakt tussen het vastgestelde risico in een richtlijn en de feitelijke omstandigheden van het individuele geval.

In het geval beleidsrichtlijnen tegenstrijdige adviezen geven, kan het nuttig zijn om de relatieve bewijswaarde van de verschillende beleidsrichtlijnen te bepalen. Bij de beoordeling van de waarde van een beleidsrichtlijn moet rekening worden gehouden met het doel van een richtlijn, de auteur van de richtlijnen en de inhoud van de richtlijnen. Voor wat betreft de specifieke richtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap wordt in het algemeen opgemerkt dat zij in het bijzonder verschillen met betrekking tot de onafhankelijkheid van de auteurs van de richtlijnen en de mate van transparantie van de analyse van landeninformatie in de richtlijnen.

Een analyse van de meest recente richtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap over Afghanistan laat zien dat er meer gewicht moet worden toegekend aan de UNHCR richtlijnen nu de richtlijnen van het Europees Asielagentschap op beperkte en inmiddels verouderde informatie zijn gebaseerd. Daarnaast is er sprake van een zekere vooringenomenheid bij de EU lidstaten bij het ontwikkelen van de richtlijnen. Er wordt bovendien geconcludeerd dat de bewijslast van het CGVS bijzonder hoog is indien het van het advies van UNHCR wil afwijken en negatieve beslissingen wilt nemen in Afghaanse dossiers.

Het CGVS zal hiertoe nauwkeurige en actuele informatie moeten inbrengen uit verschillende soorten bronnen overeenkomstig artikel 10 lid 3 onder (b) van de herziene Asielprocedurerichtlijn. De informatie moet relevant, up-to-date, accuraat, betrouwbaar en gebalanceerd zijn met betrekking tot het profiel van een Afghaanse verzoeker en de situatie in de regio waar de verzoeker vandaan komt en naartoe terug gestuurd zal worden.

Afsluitend worden er enkele kanttekeningen geplaatst bij de COI Focus op basis waarvan het CGVS de beslissingen in Afghaanse dossiers volledig heeft hervat. Er wordt met betrekking tot verschillende elementen geconcludeerd dat de COI Focus op zichzelf niet voldoende is voor een beoordeling in individuele dossiers en dat het CGVS bijkomende nauwkeurige en actuele informatie zal moeten inbrengen in elk individueel dossier om tot een zorgvuldige beoordeling te kunnen komen

“(Blz 25-26 Nansen note 2-2022 Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers)

Verzoeker beschikt uiteraard niet over de nodige internationale bronnen of mogelijkheden om dergelijke (overigens louter theoretische) gevolgtrekkingen nopens de plaatselijke situatie te kennen.

Verzoeker verneemt en hoort enkel van de praktische en levensechte problemen en gevaarlijke situatie en toestand die zich werkelijk voordoen. (zie o.a. bij wijze van voorbeeld de ontvoering/het vermoorden van zijn neef n.a.v. een grondproblematiek voor uitbouw van de moskee).”

2.4. Bij het verzoekschrift worden geen nieuwe bewijsstukken voorgelegd.

2.5. De verwerende partij legt op 10 januari 2024 een aanvullende nota neer waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. Zij verwijst daarbij naar de volgende landeninformatie:

- EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;
- EUAA “Afghanistan – Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-2/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>;
- COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

2.6. Beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

Verzoeker verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht omdat hij wordt vervolgd door het talibanregime omdat hij gedurende zes jaar een geheime relatie had met R. die verloofd en vervolgens gehuwd was met I.. Daarnaast wordt hij door de taliban ook beschuldigd van spionage nadat de broer van I. door de overheid werd gedood. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Wat betreft het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt dat de protection officer bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat hij moest aangeven wanneer hij iets niet verstond of de tolk niet goed begreep, zodat dit zou kunnen uitgeklaard worden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoeker bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoeker heeft aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangegeven dat hij alle redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming heeft kunnen geven, dat hij de tolk begrepen heeft en dat alle vragen duidelijk waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 31). Er blijkt niet dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, of dat deze impact zouden hebben gehad op verzoekers verklaringen. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan die het verloop van het onderhoud zouden hebben beïnvloed. Gelet op wat voorafgaat kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Blijkens de motivering in de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielaanvragen. De belangrijkste elementen van deze motivering zijn als volgt:

- negatieve indicaties:
  - o Verzoeker verklaarde bij zijn registratie bij de Dienst Vreemdelingenzaken in 2021 geboren te zijn op [...] maart 1983 (2004). Uit de medische test d.d. 21 oktober 2021 blijkt dat de verzoeker minstens 23 jaar oud is, een verschil van meer dan zes jaar.
  - o Tijdens het persoonlijk onderhoud op 10 maart 2023 bij het CGVS kon de verzoeker plots zijn exacte geboortedatum niet herinneren.
  - o Verzoeker heeft geen taskara documenten die zijn identiteit zou kunnen aantonen. Hij zou slechts dreigbrieven en documenten van zijn broer H. bij zich hebben (CGVS, p. 5-6).
  - o Verzoeker diende een verzoek om internationale bescherming in op 1 juli 2021 in Bulgarije en op 6 september 2021 in Oostenrijk. Hij verklaarde echter nergens anders asiel te hebben aangevraagd. Hij doorkruiste verschillende EU-landen vooraleer in België asiel aan te vragen. In beginsel dient een persoon die verklaart vervolgd te worden in zijn land van herkomst en bescherming zoekt, zijn aanvraag zo snel mogelijk in te dienen. Dat verzoeker de procedure in Bulgarije en Oostenrijk heeft vermeden, is daarom een negatieve indicatie.
  - o Verzoeker sprak bij de DVZ niet over zijn geheime relatie met R. en die problemen die eruit voortvloeiden. Hij meldde dat de taliban hem ervan beschuldigden een spion te zijn en hem wilden doden. Ook dit ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden relatie en de problemen die eruit zouden zijn voortgevloeid sterk;

- ongeloofwaardigheid van de geheime relatie met R. die leidde tot vervolging door de taliban:
  - o Verzoeker bleef oppervlakkig over de details van zijn relatie. Hij wist niets over haar persoonlijkheid, hobby's en vrije tijd. Na verder aandringen verklaarde hij dat ze betrokken was bij huishoudelijke taken, koken, schoonmaken en de zorg voor dieren. Ze zou geen vrienden hebben gehad.
  - o Dat hij voor haar cadeaus meebracht als schoenen, kledij, armbanden, sjaal, oorknoppen, is niet verenigbaar met het geheim en niet geoorloofd karakter van de relatie.
  - o Verzoeker kon geen duidelijkheid geven over eventuele toekomstplannen en gaf weinig concrete informatie. Dit is opmerkelijk, vooral nu hij beweerde zes jaar lang een relatie met haar te hebben gehad.
  - o Hoewel ze aangetrouwde familie waren en de verzoeker regelmatig op bezoek ging, wist hij niet of de broers en zussen van R. getrouwd waren.
  - o Verzoeker kon niet aangeven wanneer ze voor het eerst in het geheim met elkaar afspraken en blijft hierover bijzonder vaag en oppervlakkig. Hij kon slechts zeggen dat het begin van hun geheime afspraken "*vanzelf*" gebeurde, zonder voorbereiding. Hij herinnerde zich niet hoe ze besloten om in het geheim af te spreken, ondanks het besef van mogelijke problemen als een meisje en een jongen samen worden gezien. Het gebrek aan details over het begin van de relatie, ondanks de zesjarige duur, ondermijnt de geloofwaardigheid van de relatie.
  - o De verklaringen met betrekking tot de geheime afspraken zijn wisselend en weinig consistent. Ze zouden hoofdzakelijk telefonisch hebben afgesproken, vaak op verschillende plaatsen zoals het huis van hun tante en huwelijksfeesten. Over de mogelijke risico's reageerde verzoeker vaag en lichtvaardig, wat vreemd is in het licht van de ernstige gevolgen, waarbij hij moest vluchten en zijn partner werd vermoord. Op de vraag waarom ze afspraken ondanks de mogelijke ernstige gevolgen, antwoordde hij dat men alles kan verlaten behalve de liefde. De keuze om de relatie te beginnen en voort te zetten, zelfs na de verloving R., getuigt van weinig voorzichtigheid en realiteitszin.
  - o Over hun afspraken verklaarde verzoeker dat alles gebeurde wat geliefden doen, inclusief kussen, knuffelen en seks. Op de vraag of dit niet erg gevaarlijk was terwijl ze beloofd was aan iemand anders, antwoordt hij dat zij dit wilden en bewust voor elkaar kozen. Het gebrek aan bezorgdheid en het ogenschijnlijke gemak waarmee hij een verboden relatie had, lijkt niet geloofwaardig.
  - o Zijn tante was vanaf het begin op de hoogte van de relatie en ook zijn gezin en zijn moeder, steunde hen. Zelfs nadat R. gedwongen verloofd werd met I., waren zijn tante en moeder op de hoogte van het verderzetten geheime afspraken en lieten ze hem de keuze. Over hun reactie over de mogelijke gevolgen, antwoordt hij dat hij hen zei dat hij zijn liefde niet kon opgeven.

- Het lijkt onwaarschijnlijk dat zijn tante en moeder hem onvoorwaardelijk zouden hebben gesteund in hun geheime relatie zonder zorgen over mogelijke risico's als de relatie bekend zou worden.
- De broer van I. was commandant bij de taliban en een andere broer zat ook bij de taliban en woonde in de buurt van het huis van zijn tante. Het is opmerkelijk dat zij hoofdzakelijk afspraken in het huis van zijn tante in het dorp Qalai Musa, waar de taliban vaak vochten en de familie van R.. In de context van de conservatieve aard van de taliban en het belang van eer voor Pashtoenen, komt dit erg impulsief en niet overtuigend over.
  - Bij de DVZ verklaarde verzoeker dat de familie van R. allemaal deel uitmaakten van de taliban. Bij het CGVS is hij niet zeker of I., familie van R. was. Hij noemt bij de DVZ de familie van R. als mogelijke vervolgers, maar bij het CGVS beweert hij dat de verloofde van R. hem bedreigt. Hij kan de juiste actor van vervolging niet nauwkeurig benoemen. Dat raakt de essentie van zijn vrees voor vervolging.
- Ongeloofwaardigheid van de beschuldigingen van spionage en de moord op verzoekers broer:
- I. zou verzoeker hebben beschuldigd van spionage voor het doorgeven van informatie over diens broer Q., wat leidde tot de dood van Q.. Verzoeker weet echter niet wanneer Q. werd vermoord en kan niet verklaren waarom Q. en niet diens broer M.Y., een commandant van de taliban, werd gedood. De beschuldiging van spionage tegen verzoeker is vreemd, nu verzoeker niet voor de overheid werkte.
  - Verzoeker verklaart dat zijn broer H. samen met hem uit Afghanistan is vertrokken, maar bij de registratie van het verzoek om internationale bescherming beweerde verzoeker dat H. nog steeds in het dorp Qalai Saman was.
  - Verzoeker beweert dat zijn broer H. werd bedreigd door de taliban en problemen had vanwege zijn werk voor de verkiezingscommissie. H. zou samen met verzoeker zijn vertrokken. Verzoeker kan geen informatie geven over het werk van zijn broer bij de verkiezingscommissie en kan zijn taken binnen de commissie niet duiden.
  - De documenten over het werk van zijn broer tonen slechts een beperkte tewerkstellingsperiode van augustus 2014 tot maart 2015. Er zijn geen documenten voor tewerkstelling na deze periode. Aangezien verzoeker zijn eigen identiteit niet aantoonde, kan niet blijken dat deze documenten aan zijn broer toebehoorden. Verzoeker verklaarde dat zijn broer ongehuwd is, terwijl de burgerlijke staat op de werkcontracten als "*gehuwd*" staat vermeld.
  - Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet wordt geloofd, wordt ook geen geloof gehecht aan de verklaring dat verzoekers andere broer M. zou zijn gedood.
  - Verzoeker kan de twee dreigbrieven die zijn moeder opstuurde niet toelichten. Hij kan het tijdstip van deze dreigbrieven niet duiden, noch kent hij het aantal dreigbrieven niet. De korte dreigbrief vermeldt geen bestemming en beide brieven zijn ongedateerd. Verzoeker beweerde alle dreigbrieven te hebben meegenomen, terwijl zijn moeder later nog twee van deze brieven kon terugvinden. De dreigbrieven bieden geen garantie op authenticiteit en kunnen de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers beweringen niet herstellen.

2.6.1. In het middel voert verzoeker aan dat de leeftijdsproblematiek in twijfel wordt getrokken, terwijl in Afghanistan geen systematische registers bestaan waarin alle geboorten en geboortedate worden bijgehouden. Hij meent aldus dat zijn verklaringen over zijn leeftijd oprecht waren en dat het feit dat hij meende minderjarig te zijn hem niet kan worden toegerekend. De Raad merkt op dat *in casu* sprake is van een leeftijdsverschil van minstens zes jaar. Deze vaststelling steunt op een beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie en wordt vermoed met de waarheid overeen te stemmen, vermits deze beslissing niet werd vernietigd door de Raad van State. Zelfs al wordt aan precieze geboortedata in Afghanistan niet hetzelfde belang toegedicht, kan in redelijkheid worden aangenomen dat verzoeker bij benadering zijn leeftijd kent. Daarnaast moet worden opgemerkt dat deze vaststelling steunt op de gangbare wetenschappelijke methode en dat daarbij reeds rekening werd gehouden met een foutenmarge van twee jaar. Met zijn verklaringen toont verzoeker niet aan dat het onredelijk zou zijn met deze discrepantie rekening te houden.

Voorts moet worden opgemerkt dat de commissaris-generaal zich niet beperkt tot de vaststelling dat verzoekers verklaringen over zijn leeftijd niet waarachtig zijn, maar dit slechts beschouwt als een eerste negatieve indicatie, waarna verder wordt gegaan op in het inhoudelijk onderzoek van het VIB. Waar verzoeker verklaart aan geheugenverlies te leiden, merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde geen procedurele noden te hebben (dossier CGVS, “*beoordeling procedurele noden*”, 10 maart 2022). Verzoeker beperkt zich tot een loutere verklaring. De Raad merkt op dat in het kader van de in artikel 48/6, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalde medewerkingsplicht, elementen zoals leeftijd, identiteit, nationaliteit, achtergrond, kernelementen zijn bij de beoordeling van het VIB en dat het niet verstrekken van deze gegevens zonder een bevredigende verklaring hiervoor, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Ook bepaalt artikel 48/6, § 1, van de vreemdelingenwet in het kader van dezelfde medewerkingsplicht dat de aanvraag om internationale bescherming zo spoedig mogelijk moet worden ingediend. De verwerende partij kan er wel degelijk rekening mee houden dat verzoeker verschillende EU-lidstaten heeft doorkruist alvorens in België een VIB in te dienen. Het niet zo spoedig mogelijk indienen van het VIB doet immers afbreuk aan de urgentie van de ingeroepen nood aan bescherming. Verzoeker verwijst naar tekorten in het Bulgaars of Oostenrijks opvangstelsel, maar beperkt zich tot algemene verklaringen, waaruit niet kan blijken dat er in die lidstaten sprake zou zijn van structurele tekortkomingen met betrekking tot de behandeling van verzoekers om internationale bescherming.

Waar verzoeker aanvoert met betrekking tot de relatie met R. dat hij deze vanaf zeer jonge leeftijd kende, weerlegt hij niet dat hij geen duidelijk antwoord kon geven met betrekking tot de concrete en relevante details van deze relatie. Gelet op het zeer gevaarlijke karakter van het onderhouden van een dergelijke relatie, te meer gelet op de dodelijke afloop ervan, kan in redelijkheid vanuit worden gegaan dat verzoeker deze gebeurtenissen zeer bewust heeft meegemaakt. Uit verzoekers antwoorden spreekt een lichtvaardigheid en een gebrek aan coherentie en specificiteit met betrekking tot de concrete gebeurtenissen. Waar verzoeker nog aanvoert dat de gerichte vragen omtrent deze relatie zijn privacy zouden schenden, wijst de Raad andermaal op de medewerkingsplicht die een verzoeker om internationale bescherming heeft. Verzoeker staft zijn relaas niet met bewijskrachtige stukken. Zo hij wenst dat het voordeel van twijfel hem wordt toegekend (artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet), moet de samenhang en de aannemelijkheid van zijn vluchtrelaas worden nagegaan. Uit de vraagstelling in het gehoorverslag en de motieven van de bestreden beslissing blijkt niet dat intieme details die tot de privé-sfeer behoren werden gevraagd, maar dat wel naar de aannemelijkheid van de relatie en de daaruit voortvloeiende vervolging werd gepolst, door te vragen naar de situering in de tijd van deze relatie, de locaties, tijdstippen en wijze waarop zij afspraken, hoe zij het aanwezige gevaar beleefden, de reactie van de familie, alsook hun gezamenlijke plannen en de manier waarop zij hun genegenheid ervaarden.

Verzoeker klaagt dat tegenstrijdigheden werden weerhouden en dat “*beweerde zaken als feiten worden voorgesteld eerder toevalligheden zijn waar verzoeker niets mee te maken heeft.*” Hij gaat echter voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker zo vaag blijft over de totstandkoming en de beleving zijn relatie en nauwelijks iets concreet kon zeggen omtrent de relevante bijzonderheden ervan. Daarnaast wordt ook vastgesteld dat verzoeker bijzonder licht lijkt heen te stappen over het zeer grote gevaar dat het onderhouden van deze relatie inhield. Verzoeker weerlegt ook niet dat het zeer onwaarschijnlijk overkomt dat zijn familie hem zomaar zou hebben gesteund ondanks het reële gevaar van deze relatie. Verzoeker, die gedurende zes jaar een relatie met R. zou hebben gehad en daarbij hun beider levens riskeerden, zou er geen toekomstplannen met haar hebben gehad en wist zeer weinig over haar familie. Ook het feit dat hij voor haar regelmatig geschenken geeft komt ongerijmd over in deze context. Verzoeker biedt ook geen aannemelijke verklaring voor het feit dat hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij vervolgd werd door de familie van R., in het bijzonder haar neven en haar ooms, daar waar hij bij het CGVS verklaarde dat het de verloofde van R. was die hem zou bedreigen. Dat verzoeker onsamenhangende verklaringen aflegt met betrekking tot de actor van de verhoging raakt de essentie van zijn asielsrelaas zelf.

Met betrekking tot de beschuldigingen van spionage weerlegt verzoeker ook niet dat hij geen informatie kon geven omtrent het tijdstip van de dood van I.'s broer Q., noch waarom deze broer werd gedood en niet de meer prominente broer M.Y..

Verzoeker legde ook tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot zijn eigen broer H., meer bepaald met betrekking tot het feit of hij al dan niet samen met hem was gevlucht uit Afghanistan. Ook hier betreft het een duidelijke tegenstrijdigheid met betrekking tot een kernelement van het vluchtrelaas.

Verzoeker verklaarde dat zijn broer bedreigd werd omwille van zijn werk voor de verkiezingscommissie en met hem mee zou zijn vertrokken, maar kon over dit werk zo goed als geen informatie geven.

De incoherenties en ongerijmdheden in verzoekers verklaringen hebben betrekking op kernelementen van het vluchtrelaas. Verzoeker slaagt er niet in een aannemelijke verklaring te geven of de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Gelet op hogerstaande motieven, bevestigt de Raad de overwegingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de vluchtelingenstatus.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

2.7.1. Juridisch kader artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.7.3. Artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet vormt verder de omzetting van artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU). Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32). Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM. Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b, van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49). Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kind-huwelijk of handel in kinderen, waar de actorvereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen. Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren. Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden, zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe. Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie

aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.7.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "*verminderd*" en "*bepert*". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLEED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 34).

ACLEED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kaboel. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de "Country Guidance Afghanistan" van januari 2023.

Buiten de elementen die verzoeker heeft aangevoerd in het kader van zijn individueel vluchtrelaas en die niet aannemelijk werden bevonden, voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan waaruit kan blijken dat hij als burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT